ISSUE 94 SEPTEMBER 2024

خانه نو نوی کور

New Home

خانه نو، سرویس خبری برای اهل افغانستان در امریکا است

نوی کور، په امریکا که د افغانانو لپاره یو خبری خدمت دی

A news service for Afghans in America

NEW HOME is brought to you by Sahan Journal, Afghan Cultural Society,and Center for Victims of Torture.
It’s reported and written by Hussain Ali Haidari.

The Taliban's Morality Police Law and the Gradual death of Women – Part 1

Written by Rahim Rostayee

Photo Credit: Wakil Koshar/AFP

Introduction

The Taliban's Ministry of Justice has formally published its new ‘Promotion of Virtue and Prevention of Vice’ law, signed into effect by their supreme leader, Hibatullah Akhundzada in official journal number 1452, July 31, 2024. This 35-article law, divided into four chapters, imposes sweeping restrictions, especially on Afghan women. While the law outlines general guidelines for both men and women and specific roles for the morality police, the article dedicated to women has sparked global outrage. The question now is: what specific limitations has this new law placed on the lives of Afghan women?

The Taliban's 'Promotion of Virtue and Prevention of Vice' law contains specific articles dedicated to imposing severe restrictions on Afghan women. Beyond the previously implemented 20 decrees by Hibatullah Akhundzada, which banned women from education, work, parks, sports, government jobs, protests, music, acting, dancing, appearing on TV without a full burqa, driving, language courses, choosing their own field of study, going to women's public bathhouse, working as beauticians, owning shops, participating in academic festivals, and working for NGOs, this new law introduces further limitations. A comprehensive review of these additional restrictions will be provided below.

1. Complete veiling: Since seizing power in Afghanistan in 2021, the Taliban have consistently emphasized the importance of hijab and declared it an immutable principle of their governance. They have been relentless in enforcing this mandate. Article 3, section 10, defines 'Islamic hijab' as clothing that covers a woman's entire body and face from the view of non-mahram men, stipulating that it should not be thin, short, or tight. Section 4 of the same article reiterates this requirement, demanding that women cover their entire bodies, including their faces, both indoors and outdoors. The term 'thin clothing' is not clearly defined. It is not known whether "thin clothes" are form fitting clothes that no woman in Afghanistan has ever worn in public.

Does it include any clothes, except thick clothes? Similarly, the definition of 'short clothing' is vague. Does this include clothes that reach the ankles? Additionally, the prohibition of 'tight clothing' lacks specificity. Does any type of pants constitute tight clothing? This ambiguity not only restricts women's dress but also leaves room for abuse by the morality police.

1.

2. Covering Women Faces: Articles 13, section 1 and 2, emphasize the obligation of women to cover their entire bodies, referring to it as 'covering the 'awrah' (private parts) and wearing 'hijab.' Covering the face is also deemed necessary to prevent 'fitnah' (temptation or disorder). The article states, 'Covering the entire body of a woman is mandatory. Concealing the face of a woman is necessary to prevent fitnah.' Article 13, section 5, also mandates covering the woman's face, equating it with hijab. However, various interpretations of Islamic hijab exist in authoritative Islamic sources. Moreover, the term 'fitnah' is not clearly defined in this context. The fear of potential 'fitnah' does not justify imposing such a blanket rule on all women, forcing them to cover their faces. It is illogical to impose a universal rule on all women based on the possibility that one person might be tempted. Therefore, this ruling is considered arbitrary.
3. Silencing Women's Voices: The third section of this article states, "Women's voices (singing loudly, reciting poetry, reading aloud in a mixed gathering) are considered 'awrah' (private parts)." This ruling effectively bans women from singing, performing music, or even reciting religious poetry or reading the Quran aloud, regardless of the audience. It completely silences women's voices, depriving them of the right to express themselves through art and music. It is particularly striking that women's voices are categorized as 'awrah,' a term traditionally associated with private body parts seen by others. The fact that 'awrah' now extends to audible aspects, such as the voice, is a significant expansion. Relying on unverified hadiths and narrations as justification for such a restrictive law is insufficient and cannot be considered a valid legal basis.

4. Restricting Women's Gaze: section seven of Article four prohibits women from looking at the bodies of unrelated men: 'It is forbidden for adult unrelated men to look at the bodies and faces of women, and for adult women to look at the bodies of unrelated men.' This section explicitly forbids women from even glancing at unrelated men. In essence, women are denied the right to look at men outside of their immediate family. The implementation of such a law confines women to their homes, preventing them from engaging in everyday activities such as shopping, working, or simply enjoying leisure time. In effect, this law condemns women to a life of isolation and seclusion. It is tantamount to a slow, painful death.

This Article will be continued in issue 95 of New Home.

Minnesota Afghans and Allies Organize Protest Against Latest Taliban Restrictions

Photo Credit: Gabe Van de Water

On August 8th team members at Afghan Cultural Society joined local Afghans and supporters held a protest that included speakers from the Afghan and Iranian community and concluded with a group Dabke in solidary with Palestine. Nasreen Sajady discussed world powers turning a blind eye to human rights violations in Afghanistan in favor of securing mining contracts and other profitable ventures in collaboration with the Taliban. She also discussed how Afghans from all walks of life are repressed both at home and abroad as refugees.

Rohullah Bizan, a recent arrival, talked about his family back home: “ I am worried about my 16-year-old niece, I am worried about my 18-year-old sister, and I am worried about my 50-year-old mother...My sister will have to go to the grocery shop...she won't be able to talk to someone, she won't be able to buy [anything] or interact with anyone...If she does [interact] with anyone, they are literally allowed to arrest her.”

Sima Shakhsari, a professor at UMN, also spoke about the common struggle of women in Iran with women in Afghanistan, and the “nexus of U.S. colonialism and the Taliban” that have contributed to the current crisis in Afghanistan. They also warned against a paternalistic or orientalist approach towards women’s struggles in both countries, or for any calls for foreign intervention such as sanctions. “...Iranian women or the women of Afghanistan have the capacity to fight for their rights, they do not need the US or any other foreign power to come and “liberate” them, right? They can do it themselves.”

ISSUE 94 SEPTEMBER 2024

خانه نو نوی کور

New Home

خانه نو، سرویس خبری برای اهل افغانستان در امریکا است

نوی کور، په امریکا که د افغانانو لپاره یو خبری خدمت دی

A news service for Afghans in America

NEW HOME is brought to you by Sahan Journal, Afghan Cultural Society,and Center for Victims of Torture.
It's reported and written by Hussain Ali Haidari.

Photo Credit: Wakil Koshar/AFP

قانون امر به معروف و نهی از منکر طالبان و مرگ تدریجی زنان

- نظر کردن مردان بالغ بیگانه به بدن و روی زنان و نظر کردن زنان بالغ به بدن مردان بیگانه حرام است
- صدای زنان بلند خواندن آهنگ‌ها، نعت‌ها، قرائت در مجموع عورت است
- زنان تنها در چاردیواری خانه حق زندگی دارند

قانون امر به معروف و نهی از منکر طالبان و مرگ تدریجی زنان

مقدمه

وزارت عدلیهٔ طالبان «قانون امر به معروف و نهی از منکر» را بعد از توشیح هبت‌الله آخندزاده رهبر این گروه در جریدهٔ رسمی شماره ۱۴۵۲ مورخ ۲۵ محرم الحرام ۱۴۴۶ هجری قمری به نشر رساند. این قانون یک مقدمه، ۴ فصل و ۳۵ ماده دارد.در این قانون سه دسته احکام دیده می‌شود: الف) احکام عمومی مشترک میان زنان و مردان؛ ب) احکام اختصاصی مربوط به محتسبان؛ ج) احکام اختصاصی مربوط به زنان. حال پرسش اصلی اینست که در این قانون جدید چه محدودیت‌هایی بر زنان وضع شده است؟

در پاسخ باید اذعان کرد که در «قانون امر به معروف و نهی از منکر» طالبان احکام مربوط به زنان در چند ماده به‌طور ویژه تصریح و بیان شده است. در این مواد، علاوه بر محدودیت‌های قبلیِ‌ای که پیش از این قانون، در ۲۰ فرمان جداگانه توسط هیبت‌الله آخندزاده به آن‌ها تصریح شده، (مانند منع تحصیل و کار زنان، منع حضور در پارک‌های تفریحی، منع ورزش، منع کار در ادارت دولتی و وزارتخانهها، منع برگزاری و شرکت در تجمعات و راهپیماییهای اعتراضی، منع اجرای موسیقی، منع بازیگری در تیاتر، منع رقص، منع ظاهر شدن در تلویزیون بدون حجاب مورد نظر طالبان، منع رانندگی، منع اشتراک در برنامه‌های آموزشی زبان، منع انتخابرشته تحصیلی، منع رفتن در حمامهای زنانه، منع آرایشگری، منع دوکانداری، منع اشتراک در جشنوارههای تحصیلی، منع کار در سازمانهای غیر دولتی و... ،) محدودیت‌های دیگری نیز بر زنان وضع شده که آن‌ها را به‌طور فشرده مرور و بررسی می‌کنیم:

1. پوشاندن تمام بدن: طالبان پس از به دست گرفتن قدرت در افغانستان همواره بر حجاب تأکید داشته و آن را از اصول غیرقابل تغییر حکومت خویش اعلان کرده و بر اجرایی شدن آن سخت تأکید ورزیده‌اند. در این‌که منظور این گروه از «حجاب شرعی» چیست، در ماده سوم فقره ۱۰ چنین آمده است: «حجاب شرعی به لباسی گفته می‌شود که تمام بدن و روی زن را از نامحرمان می‌پوشاند؛ نازک، کوتاه و چسب، نباشد.» در فقره ۴ ماده سوم نیز بر این مسأله مجدداً تأکید شده است؛ یعنی زن باید تمام بدن به شمول صورت خود را از نامحرم، چه در خانه و چه در بیرون از خانه بپوشاند. لباس نازک نپوشد. معلوم نیست «لباس نازک» همان لباس بدن‌نماست که هیچ زنی در افغانستان چنین کاری تاکنون در محضر عام انجام نداده یا هرگونه لباسی را بجز لباس ضخیم شامل می‌شود؟ همچین طبق این حکم، زن نباید لباس کوتاه پوشد. روشن نیست که منظور از «کوتاه» چیست؟ آیا لباسی که تا ساق پاه میرسد هم لباس کوتاه است؟ علاوه بر آن، نپوشیدن «لباس چسپ» تعریف نشده است.

لطفاً پشنهاد یا نظرتان را با ما شریک کنید

651-504-8170

ادامه ...

آیا پوشیدن هرگونه پتلون لباس چسپ محسوب می‌شود؟ بهرصورت این ماده مبهم است و می‌تواند ضمن اینکه پوشش زنان را محدود و آزادی‌های شخصی را سلب کند، مورد سوء استفاده «محتسبان» نیز قرار گیرد.

آ1. پوشاندن صورت زن: در ماده ۱۳ فقره ۱ و ۲ پوشاندن تمام بدن زن به عنوان «ستر عورت» و «حجاب» تأکید شده است. پوشاندن صورت نیز به خاطر ترس از افتادن در «فتنه» ضروری و فرض خوانده شده است: «ستر تمام بدن زن لازمی است. پنهان کردن روی زن به سبب ترس از فتنه ضروری است.» در این ماده و مادهٔ سیزدهم فقرهٔ پنجم نیز پوشاندن صورت زن، حجاب و واجب خوانده شده است؛ در حالی‌که تعریف‌های مختلفی از حجاب اسلامی در منابع معتبر اسلامی ارائه شده است. همچنین در اینجا مشخص نشده که «فتنه» به چه چیز گفته می‌شود. احتمال افتادن در «فتنه» باعث این نمی‌شود که حکم این چنینی صادر و زن مجبور به پوشاندن صورت خود گردد. علاوه بر آن ممکن است از هزاران نفر یک نفر به دلیل داشتن غرایز شهوانی در دام هوس بیفتد، بنابراین چگونه می‌توان حکم کلی صادر کرد که تمام زنان به خاطر مشکلی روانی و شهوانی که در یک مرد وجود دارد، تمام صورت خود را بپوشانند؟ از این‌رو باید گفت که این حکم نیز مهمل است.

2. پوشاندن صدای زنان: در فقرهٔ سوم همین ماده می‌خوانیم: «صدای زنان (بلند خواندن آهنگ‌ها، نعت‌ها، قرائت در مجمع عورت است.» طبق این حکم زنان نمی‌توانند آهنگ بخوانند و موسیقی اجرا کنند. حتی نعت که توصیف پیامبر می‌باشد و یا خواندن قرآن به صدای بلند در جمع –جمع زنانه باشد یا مردانه- بر زنان ممنوع شده است. بدین ترتیب زن نمی‌تواند سخنی با آواز بلند بگوید. این به معنای محروم ساختن زنان از هنر و موسیقی است. جالب است که صدای زنان در این ماده «عورت» خوانده شده است. در حالی‌که «عورت» مربوط به امور دیدنی است و شامل صدا -که امر شنیدنی است- نمی‌شود. آوردن احادیث و روایاتی که صحت و سقم آن‌ها روشن نیست نمی‌تواند دلیل صدق این حکم گردد.

3. نگاه کردن زنان به مردان بیگانه: در مادهٔ چهارم فقرهٔ هفتم زنان از نگاه کردن بر بدن مردان بیگانه منع شده است: «نظر کردن مردان بالغ بیگانه به بدن و روی زنان و نظر کردن زنان بالغ به بدن مردان بیگانه حرام است.» در این ماده حتی زنان از نگاه کردن به مردان بیگانه منع شده‌اند. معنای این حرف آن است که زنان حق نگاه کردن به مردان بیگانه را ندارند. با اجرایی شدن این حکم زنان از رفتن با بازار، خرید و فروش، کار و کسب و تفریح و چکر زدن منع شده‌اند. بدین صورت زنان تنها در چاردیواری خانه حق زندگی دارند و تنها می‌توانند سقف و دیوارهای خانهٔ خود را تماشا کنند. این حکم در حقیقت زنان را به مرگ تدریجی امر می‌کند. در واکنش به این قانون، مرکز فرهنگی و شماری از اهل افغانستان در مینه‌سوتا روز یک‌شنبه گذشته در شهر مینیاپولیس تظاهرات کردند. اشتراک کننده‌گان به آزادی زنان و مردم افغانستان تاکید کردند و از نهادهای بین‌المللی خواستند که طالبان را به رسمیت نشناسند.

ISSUE 94 SEPTEMBER2024

خانه نو نوی کور

New Home

خانه نو، سرویس خبری برای اهل افغانستان در امریکا است

نوی کور، په امریکا که د افغانانو لپاره یو خبری خدمت دی

A news service for Afghans in America

NEW HOME is brought to you by Sahan Journal, Afghan Cultural Society,and Center for Victims of Torture.
It's reported and written by Hussain Ali Haidari.

Photo Credit: Wakil Koshar/AFP

Photo Credit:Hussain Ali Haidari

د طالبانو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون او د ښځو تدریجي مرګ

- د بالغو نارینه وو له خوا د ښځو بدن او مخ ته کتل او د بالغو ښځو له خوا د نارینه وو بدن ته کتل حرام دي
- د ښځو غږ، لوړې سندرې، نعتونه او د قران کریم تلاوت عورت ګڼل کېږي
- ښځې یوازې په کور کې د ژوند کولو حق لري

Illustrator Credit: CVT

قانون امر بالمعروف او نهی عن المنکر د طالبانو او د ښځو تدریجي مرګ

سریزه:

د طالبانو عدلیې وزارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون د دې ډلې د مشر هبت‌الله اخندزاده له خوا تر توشیح وروسته د ۱۴۵۲ شمېرې په رسمي جریده کې د ۱۴۴۶ هجري قمري کال د محرم الحرام په ۲۵ نېټه خپور کړ.

دا قانون یوه سریزه، څلور فصلونه او ۳۵ مادې لري. په دې قانون کې درې ډوله احکام شته: الف، عمومي احکام چې د ښځو او نارینه وو تر منځ ګډ دي؛ ب، ځانګړي احکام چې د محتسبانو پورې اړه لري؛

ج، ځانګړي احکام چې په ښځو پورې اړه لري.اوس اصلي پوښتنه دا ده چې په دې نوي قانون کې پر ښځو کوم محدودیتونه وضع شوي دي؟ په ځواب کې باید ووایو چې د طالبانو په «امر بالمعروف او نهی عن المنکر» قانون کې د ښځو اړوند احکام په ځینو موادو کې په ځانګړي ډول بیان شوي دي. په دې موادو کې، د پخوانیو محدودیتونو سربېره، چې مخکې له دې قانون څخه په جلا جلا ۲۰ فرمانونو کې د هبت‌الله اخندزاده لخوا پرې ټینګار شوی و (لکه د ښځو د زده کړو او کار منع، په تفریحي پارکونو کې د ګډون منع، د ورزش منع، په دولتي ادارو او وزارتونو کې د کار منع، په اعتراضیه غونډو او لاریونونو کې د ګډون منع، د موسیقۍ اجرا منع، په تیاتر کې اداکاري منع، بې له طالبانو د منلي حجاب څخه په تلویزیون کې د څرګندېدو منع، موټر چلونه منع، په ژبنیو تعلیمي پروګرامونو کې ګډون منع، د تحصیلي رشته ګانو انتخاب منع، په ښځینه حمامونو کې تګ منع، سینګار منع، دوکانداري منع، په تحصیلي جشنونو کې ګډون منع، په غیر دولتي سازمانونو کې کار منع، او نور، د پورته ذکر شوو محدودیدونو ترڅنګ نوي محدودیتونه هم پر ښځو وضع شوي چې دلته یې په لنډ ډول تحلیل کوو:

۱. د ټول بدن پوښل: طالبانو د افغانستان د واک ترلاسه کولو راهیسې په دوامداره توګه پر حجاب ټینګار کړی او دا یې د خپل حکومت د نه بدلېدونکو اصولو څخه ګڼلی دی او پر عملي کولو یې سخت ټینګار کړی. په دې کې چې د دې ډلې له نظره "شرعي حجاب" څه شی دی، په دریمه ماده، ۱۰مه فقره کې داسې راغلي دي: «شرعي حجاب هغه لباس دی چې د ښځې ټول بدن او مخ له نامحرمانو څخه پټوي؛ نازک، لنډ او تنګ نه وي.» په دریمه ماده، ۴مه فقره کې بیا پر دې مسأله ټینګار شوی دی؛ یعنې ښځه باید ټول بدن، په شمول د مخ، له نامحرمه، که په کور وي او که له کوره بهر، پټ کړي.نازک لباس باید وانه غوندي. معلومه نه ده چې «نازک لباس» هغه بدن‌نما لباس دی چې تر اوسه په افغانستان کې کومې ښځې په عام محضر کې نه دی اغوستی، یا هر هغه لباس چې پرته له کلکه کپړی وي؟

ادامه ...

همدارنګه د دې حکم پر بنسټ، ښځه باید لنډ لباس وانه غوندي. روښانه نه ده چې له «لنډ» څخه څه مطلب دی؟ ایا هغه لباس چې تر پښو پورې رسېږي هم لنډ دی؟ سربېره پر دې، د «چسپ لباس» اغوستل هم تعریف شوي نه دي. ایا هر ډول پتلون اغوستل چسپ لباس ګڼل کېږي؟ په هره حال، دا ماده مبهمه ده او د دې ترڅنګ چې د ښځو لباس محدودوي او شخصي ازادی سلبوي، د محتسبانو له خوا د ناوړه استفادې احتمال هم لري.۲. د ښځو د مخ پټول: په ۱۳مه ماده، ۱ او ۲ فقره کې د ښځو ټول بدن د "ستر عورت" او "حجاب" په توګه د پټولو پر اړتیا ټینګار شوی دی. د مخ پټول هم د «فتنې» له وېرې ضروري او فرض ګڼل شوي دي: "د ښځې ټول بدن پټول لازمي دي. د مخ پټول د فتنې له وېرې ضروري دي.» په دې ماده او ۱۳مه ماده، ۵مه فقره کې هم د ښځې مخ پټول، حجاب او واجب ګڼل شوي دي؛ په داسې حال کې چې د اسلامي حجاب په اړه په معتبرو اسلامي سرچینو کې بېلابېل تعریفونه وړاندې شوي دي. سربېره پر دې، په دې ځای کې دا هم نه ده مشخصه شوې چې "فتنه" څه ته وایي؟ د "فتنې" د رامنځته کېدو احتمال داسې نه دی چې داسې یو حکم صادر شي او ښځې مجبورې شي چې خپل مخ پټ کړي. علاوه پر دې، کېدای شي له زرو کسانو یو کس د شهواني غوښتنو له امله د هوس په لومه کې را ګیر شي، نو څنګه کېدای شي یو عمومي حکم صادر شي چې ټولې ښځې دې د یوې ستونزې له امله چې په یو نارینه کې موجوده ده، خپل مخونه پټ کړي؟ له دې امله باید وویل شي چې دا حکم هم مهمل دی.

۳. د ښځو غږ پټول: په همدې ماده، دریمه فقره کې لوستلی شو: "د ښځو غږ (لوړې سندرې، نعتونه، او د قرآن قرائت په مجمع کې عورت دی." د دې حکم له مخې، ښځې نه شي کولی سندرې ووایي او موسیقي اجرا کړي. حتی نعت چې د پیغمبر صفت دی او یا د قرآن لوست په لوړ غږ په ټولیزو غونډو کې –که ښځینه وي یا نارینه– پر ښځو منع شوی دی.په دې توګه، ښځه نه شي کولی په لوړ غږ خبرې وکړي. دا په حقیقت کې له هنر او موسیقۍ څخه د ښځو محرومول دي. جالب دا دی چې په دې ماده کې د ښځې غږ «عورت» ګڼل شوی دی. په داسې حال کې چې "عورت" د لیدلو له امورو سره تړاو لري او غږ چې د اورېدو له امورو څخه دی، پکې نه راځي. د هغو احادیثو او روایتونو راوړل چې د هغوی صحت او سقم معلوم نه دي، نه شي کولی د دې حکم د صدق دلیل وګرځي.

۴. د ښځو له خوا نامحرمو نارینه وو ته کتل: په څلورمه ماده، اوومه فقره کې ښځې له دې منع شوي چې د نامحرمو نارینه وو بدن ته وګوري: «د بالغو نارینه وو له خوا د ښځو بدن او مخ ته کتل او د بالغو ښځو له خوا د نامحرمو نارینه وو بدن ته کتل حرام دي.» په دې ماده کې حتی ښځې له دې منع شوې دي چې نامحرمو نارینه وو ته وګوري. د دې مطلب دا دی چې ښځې حق نه لري نامحرمو نارینه وو ته وګوري. د دې حکم په عملي کېدو سره ښځې له بازار ته له تګ، خرید او پلور، کار او سوداګرۍ، او تفریح او چکر څخه منع شوي دي. په دې توګه، ښځې یوازې په کور دننه حق لري ژوند وکړي او یوازې د خپل کور چت او دیوالونه ننداره وکړي. دا حکم په حقیقت کې ښځې د تدریجي مرګ سره مخ کوي.

خپل پوښتنې او نظر له موږ شریکې کړئ

651-504-8170